

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4665/06
07.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović-Andrić, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenovićem, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbama tužioca "AA", protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalnog centra Beograd IV-02 broj 47-98/2006 od 12.06.2006. godine, i rešenja IV-02 broj 731.1-36/2007 od 28.02.2007. godine, u predmetu inspekcijskih mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 07.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

I SPAJAJU SE postupci u predmetima U. 4665/06 i U. 2736/07 s tim da nose zajedničku oznaku U. 4665/06.

II Tužbe SE ODBIJAJU.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem IV-02 broj 47-98/06 od 12.06.2006. godine, odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd - Filijale Vračar broj 47/1-1038/05-020 od 16.12.2005. godine, kojim je u postupku terenske kontrole obračunavanje i plaćanja iskazanog PDV na fiskalnom isečku, tužiocu kao licu koje nije evidentirano kao obveznik PDV, utvrđena i naložena uplata poreza na dodatnu vrednost u iznosu od 154.228,35 dinara, sa pripadajućom kamatom u iznosu od 33.618,00 dinara za period od 01.01. do 08.12.2005. godine.

Protiv osporenog rešenja tužilac je podneo tužbu Vrhovnom sudu Srbije dana 08.09.2006. godine, koja je zavedena pod brojem U.4665/06. U odgovoru na tužbu tuženi organ je obavestio sud da je u smislu odredbe člana 154. stav 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji doneo rešenje IV-02 br. 731.1-36/2007 od 28.02.2007. godine, kojim je zamenio utuženo rešenje IV-02 br. 47-98/2006 od 12.06.2006. godine, pa kako je tužilac podneo novu tužbu protiv tog rešenja tuženog dana 05.04.2007. godine, poštom preporučeno, koja je zavedena pod U. 2736/07, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 59. Zakona o upravnim sporovima a shodnom primenom odredbe člana 314. stav 1. Zakona o parničnom postupku, na sednici veća dana 07.11.2007. godine odlučio da se spajaju postupci u predmetima U. 4665/06 i U. 2736/07, s tim da nose zajedničku oznaku U. 4665/06, a radi jednovremenog odlučivanja, i po podnetim tužbama donese jedna presuda.

Rešenjem tuženog orana IV-02 broj 731.1-36/2007 od 28.02.2007. godine u stavu I odbija se kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija RS, Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd, Filijale Vračar broj 47/1-1038/05-020 od 16.12.2005. godine, a stavom II zamenjuje se rešenje Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd broj IV-02-47-98/06 od 12.06.2006. godine.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost novodonetog rešenja zbog pogrešne primene materijalnog prava, odnosno nepravilne primene zakona. Navodi da je u svemu poslovao prema Zakonu o fiskalnim kasama vršeći evidentiranje pojedinačno ostvarenih prometa na zakonom propisani način, a nije imao saznanje da je na bazi podataka o fiskalnoj kasi izvršeno pogrešno označavanje poreskih stopa budući da je u postupku fiskalizacije učestvovalo stručno lice. Smatra da su pogrešili poreski organi kada su obavezali tužioca da plati porez na dodatnu vrednost na ukupno ostvaren promet i obavezali da na plaćanje zatezne kamate, jer opisanu formalnu nepravilnost nipošto ne treba pripisati njemu u krivicu, niti treba tumačiti odredbe Zakona o porezu na dodatnu vrednost tako da se u ovoj situaciji tužilac smatra i poreskim dužnikom iz člana 10. stav 1. tačke 2. Zakona o porezu na dodatnu vrednost. Kako nije obračunavao PDV i nije ga naplatio, već je samo evidentirana pogrešna poreska stopa i to ne njegovom krivicom, smatra da mu je obaveza plaćanja ovog poreza kao i plaćanja zatezne kamate osporenim rešenjem utvrđena nezakonito i na njegovu štetu. Predlaže da sud rešenje tuženog broj 731.1-36/07 od 28.02.2007. godine poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak i odlučivanje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ ostaje pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predlaže da sud tužbu tužioca odbije kao neosnovanu.

Pošto je razmotrio tužbu, odgovor na tužbe i sve spise ovog upravnog spora, Vrhovni sud je našao da tužba tužioca protiv rešenja tuženog broj 731.1-36/07 od 28.02.2007. godine nije osnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, jer je pravilno prvostepenim rešenjem utvrđena obaveza plaćanja poreza na dodatnu vrednost, pravilno obračunata i naložena uplata PDV-a koji je iskazan u fiskalnim isečcima, a u iznosu navedenom u dispozitivu prvostepenog rešenja, sa pripadajućom kamatom u navedenom periodu od 01.01. do 08.12.2005. godine, a što je

utvrđeno u postupku terenske kontrole pravilnosti i tačnosti plaćanja iskazanog PDV-a na fiskalnom isečku od strane lica koja nisu evidentirana kao obveznici PDV-a i konstatovano zapisnikom od 08.12.2005. godine.

Odredbom člana 10. stav 1. tačke 4. Zakona o porezu na dodatnu vrednost („Službeni glasnik RS“ broj 84/04...61/05), propisano je da poreski dužnik u smislu ovog Zakona lice koje u računu ili drugom dokumentu koji služi kao račun iskaže porez na dodatnu vrednost, a u skladu sa ovim Zakonom nije dužan da obračuna i plaća ovu vrstu poreza.

Odredbom člana 44. stav 3. istog Zakona je predviđeno da lice koje iskaže porez na dodatnu vrednost u računu ili nekom drugom dokumentu, a koji nije obveznik ove vrste poreza ili nije izvršio promet dobara i usluga ili nema pravo da iskaže porez na dodatnu vrednost, duguje iskazani porez na dodatnu vrednost. Po nalaženju suda pravilno je utvrđena činjenica da tužilac nije obveznik plaćanja poreza na dodatnu vrednost, koju činjenicu ni tužilac ne spori u tužbi, međutim kako je u svom fiskalnom isečku iskazivao PDV, dakle vršio obračun ove vrste poreza, to je prvostepeni organ pravilno postupio kada mu je naložio uplatu poreza na dodatnu vrednost, pa se stoga tužbom neosnovano ukazuje na nezakovitost rešenja tuženog organa. Pošto je u postupku kod prvostepenog organa utvrđena obaveza plaćanja neplaćenog poreza na dodatnu vrednost koji tužilac nije bio dužan da obračunava, to je tužilac u obavezi da plati i zateznu kamatu kako je to pravilno utvrdio prvostepeni organ.

Cenjeni su i ostali navodi tužbe, pa je sud našao da su isti bez uticaja na donošenje drugačije odluke u ovoj pravnoj stvari.

Iz iznetih razloga, tužba tužioca nije osnovana, pa je Vrhovni sud Srbije podnetu tužbu odbio odlučujući kao u dispozitivu presude u smislu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima («Službeni list SRJ» broj 46/96).

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 07.11.2007. godine, pod U. 4665/06

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Milan Komlenović, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS